

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli coelorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súpplíci confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix novi Testaménti est in meo ságuine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem. (1 Cor 11:24, 25)

1. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit: in páscuis viréntibus me collocávit.
2. Super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.
3. Dedúxit me super sémitas justítiae propter nomen suum.

Postcommunio

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: et, quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsidiis.

ŠV. KRYŽIAUS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išgaininga, mums visada ir visur tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris žmonių giminės išgelbėjimą Kryžiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas prisikeltų; ir kas medžiu laimėjo, medžiu būtų ir nugalėtas, per Kristų mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją didybę šlovina Angelai, garbina Viešpatystės, dreba Galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, o taip pat ir palaimintieji Serafimai bendrai džiūgaudami ją šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakantys: Šventas.

KOMUNIJA

„Štai kūnas, kuris už jus atiduodamas; ši Naujosios Sandoros taurė yra sklidina manojo kraujo, - sako Viešpats, - kiekvieną kartą, kai juos priimsite, darykite tai mano atminimui“. (1 Kor 11:24, 25)

1. Viešpats yra mane gano, man nieko netrūksta. Žaliose pievose mane paguldo.
2. Prie ramių tvenkinių mane gano, Jis atgaivina mano gyvastį,
3. Veda mane teisumo takais, kaip dera Jo vardui.

POSTKOMUNIJA

Padėk mums, Viešpatie, mūsų Dieve, ir mus, kuriuos savaisiais slėpiniais atkūrei, apgink, nuolat sustiprindamas.

Proprium Missæ DOMINICA I PASSIONIS I KANČIOS SEKMADIENIS

Introitus

lúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab homine iníquo et dolóso éripe me: quia tu es Deus meus et fortitúdo mea.

Ps. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me de duxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. (Ps 42:1-2; Ps 42:3)

Collecta

Quaesumus, omnípotens Deus, familiam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente.

Epístola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos (Hebr 9:11-15)

Fratres: Christus assístens Pontifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis: neque per ságuinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptiÓne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo

INTROITAS

Būk mano teisėjas, Dieve, ir atskirk manąją bylą nuo nešventosios tautos; išplėšk mane iš neteisaus ir klastingo žmogaus, kadangi Tu esi mano Dievas ir mano tvirtybė.

Ps. Pasiųsk savąją šviesą ir savąją tiesą – jos mane išvedė [iš vergovės] ir atvedė į Tavo šventąjį kalną bei Tavąsias padangtes. (Ps 42:1-2; Ps 42:3)

KOLEKTA

Prašome, visagali Dieve, gailėstingai pažvelk į savąją šeimą, kad, tau dosniai dovanojant, ji būtų valdoma kūne ir, tau tarnaujant, būtų saugoma sieloje.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Pauliaus laiško Žydams (Žyd 9:11-15)

Broliai, Kristus, atėjęs kaip būsimųjų gėrybių kunigas, pro aukštesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos, taip pat ne ožių ar veršių krauju, bet savuoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į šventovę ir įvykdė amžinąjį atpirkimą. Ir jeigu ožių bei jaučių kraujas ir telyčios pelenai, kuriais apšlakstomi suteptieji, pašventina ir suteikia kūno švarumą, tai nepalyginti labiau kraujas Kristaus, kuris per amžinąją Dvasią paaukojo save kaip nesuteptą auką Dievui, nuvalys mūsų sąžinę nuo mirties darbų, kad galėtume

vivénti? Et ideo novi Testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis, in Christo Iesu, Dómino nostro.

Graduale

Eripe me, Dómine, de inimícis meis: doce me fácere voluntátem tuam

V. Liberátor meus, Dómine, de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me. (Ps 142:9, 10; Ps 17:48-49)

Tractus

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea. V. Dicat nunc Israël: sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea.

V. Etenim non potuérunt mihi: supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres.

V. Prolongavérunt iniquitátes suas: Dóminus iustus cóncidit cervíces peccatórum. (Ps 128:1-4)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secundum Ioánnem (Ioann 8:46-59)

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis Iudæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Iudæi et dixerunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respóndit Iesus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quæro glóriam meam: est, qui quærat et

tarnauti gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujosios Sandoros tarpininkas, kad, įvykus mirčiai, kuria jis atpirko pirmojoje Sandoroje padarytus nusikaltimus, pašauktieji gautų žadėtą amžinąjį paveldą Kristuje Jėzuje mūsų Viešpatyje.

GRADUALAS

Išplėšk, mane, Viešpatie, iš mano priešų; mokyk mane vykdyti Tavąją valią.

V. Viešpatie, mano išlaisvintojau iš įtūžusių tautų, prieš mane sukilusiųjų akivaizdoje išaukštinsi mane; iš žiauraus žmogaus išplėši mane. (Ps 142:9, 10; Ps 17:48-49)

TRAKTAS

Dažnai [priešai] puldinėjo mane nuo pat mano jaunystės.

V. Tesako Izraelis: dažnai puldinėjo mane nuo pat mano jaunystės.

V. Iš tiesų jie manęs nenugalėjo; už mano nugaros kūrė sąmokslus nuodėmingieji.

V. Padidino savąjį neteisumą; teisusis Viešpats sutraiškė nuodėmingųjų kaklus. (Ps 128:1-4)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys (Jn 8:46-59)

Anuo metu: Tarė Jėzus judėjų minioms: Kas iš jūsų gali įrodyti mane nusidėjus? Jeigu tad tiesą sakau, kodėl netikite manimi? Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių klauso. Jūs todėl neklausote, kad nesate iš Dievo“. Žydai atsiliepė: „Argi mes ne teisingai sakome, kad tu samarietis ir velnio apsėstas?!“ Jėzus jiems tarė: „Aš nesu velnio apsėstas. Aš tik gerbiu savo Tėvą, o jūs niekinate mane. Aš neieškau sau garbės: yra kas

iúdicet. Amen, amen, dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixerunt ergo Iudæi: Nunc cognóvimus, quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est et Prophétæ; et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et Prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Iesus: Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dícitis, quia Deus vester est, et non cognovístis eum: ego autem novi eum: et si díxero, quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum et sermónem eius servo. Abraham pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, et Abraham vidísti? Dixit eis Iesus: Amen, amen, dico vobis, antequam Abraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut íacerent in eum: Iesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Offertorium

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: retribue servo tuo: vivam, et custódiam sermónes tuos: vivífica me secúndum verbum tuum, Dómine. (Ps 118:17, 107)

Secreta

Hæc múnera, quaesumus Dómine, ei víncula nostræ pravitátis absólvant, et tuæ nobis misericórdiæ dona concílient.

ieško ir teisia. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikysis mano žodžio, neragaus mirties per amžius“. Žydai jam atkirto: „Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Juk numirė Abraomas ir pranašai, o tu tvirtini: ‘Kas laikysis mano žodžio, tas neragaus mirties per amžius’. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi mirė. Kuo tu dediesi?“ Jėzus atsakė: „Jei aš save šlovinčiau, manoji šlovė būtų niekai. Bet yra mano Tėvas, kuris mane šlovina, kurį savo Dievu jūs vadinat. Tik jūs jo nepažįstate, o aš jį pažįstu. Jei sakytumėte, o aš jį pažįstu ir laikausi jo žodžio. Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją Dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi“. Tada žydai jam sakė: „Dar neturi nė penkiasdešimt metų ir esi regėjęs Abraomą?“ Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu gimė Abraomas, Aš Esu!“ Tuomet jie griebėsi akmenų, norėdami jį užmušti, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

OFERTORIUMAS

Išpažinsiu Tave, Viešpatie, visa savo širdimi; būk dosnus savo tarnui; lai gyvensiu ir sergėsiu Tavo žodžius; atgaivink mane pagal savąjį žodį, Viešpatie. (Ps 118:17, 107)

SEKRETA

Prašome, Viešpatie, tegu šios atnašos ir mūsų ydingumo pančius atriša, ir Tavojo gailėstingumo dovanas mums pelno.